



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Quod Christus verus sit Deus, etiam si Filius hominis appelleatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

metipso habere posse: sed quia corpus Verbo vnitum viuentis Verbi factum est proprium, propterea, & id quidem admodum conuenienter, vitam accepisse dicitur, tamquam viuificam ipsius actionem habens. Rem vero ipse in se transfert, cuius proprium factum est illud corpus, quod vitam accepit.

*Quod Christus verus sit Deus,
etiam si Filius hominis
appelletur.*

Lxx. 8.

DO M I N V S noster Iesus Christus alicubi ita ait: *Venerum tamen Filius hominis veniens, putas inueniet fidem in terra? Agendum horum verborum sensum ad libellam expidentes, videamus, ecqualemnam fidem Dominus noster Iesus Christus olim e celo reuersurus exiget. Nam si homotantum nulla re ceteris praestans a nobis vult credi, non etiam Deus, aut verus Dei Filius; neminem dubitare arbitror, talem fidem, estimationem, vel opinionem apud paganos & Iudeos potius cōpertur, quam apud nos: quandoquidem idololatram, ceterique qui res conditas ipsius conditoris loco venerantur, crucem & mortem quam nostri causa pertulit, audientes, in insanum mox cachinnum soluuntur miseri: & si quispiam Deum illum nominauerit, indignabundi confessim refiliunt, & hoc anthropolatriam esse definiunt. Iudei quoque in Christum insurgentes, palam obiectare non dubitabant: *De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia; quia tu homo cūm sis, facis teipsum Deum.* Cum*

*Ioh. 10.
v. 33.*

ἔχει τὸν ζωὴν. ἔτι δὲ οὐδὲ γενέσης τὸν ζωὴν τὸν ἐναπόθετον τὸν ζωὴν τὸν εἰκότος, οἷς ἔχειν αὐτὸν τὸν ζωοποίον εὑρύσκειν, λαβεῖν λέγεται τὸν ζωὴν. οἰκειότατον δὲ πάλιν τὸν ζητηματικὸν, οὗ καὶ ιδίου γένους σώμα τὸν εἰληφός.

Οὐ κανένας αὐτοφόρος λέγεται ὁ Χειρός, διὸ οὐδὲν ἡθόν οἶσται θεός Διονυσίος.

vii.

AΥΤΟΣ ποδὸς φονὸς ὁ κέλεος Αἰμάτιος Ιησοῦς Χειρός ἀρχεῖται ἐλθὼν ὁ ϕός τὸν αὐτοφόρον δύρηστὸν τὸν πίστιν Ἐπὶ τῆς γῆς;] Φέρε δὴ πάλιν τὸν εἰρημόνων βασιλικὸν τοῦ, καίνον αἰειαρθρόνωμα, ποίην Σητηστὸν πίστιν Ἐπὶ τῆς γῆς ιππονοστίας ἢ οὐρδιῶν ὁ κύριος ιησοῦς Ιησοῦς Χειρός εἰ μὴ γένεται πενθεδαί τορές ιησοῦς ἐθέλει, ὅπερ οὐδὲς μὴν ἐκεῖνον, οὐδὲ *τοῖς διηνέσσεις, αὐτοφόρος ἢ μᾶλλον, οὐδὲν ἔχειν τὸν καθ' ιματίου ἐπέκεινα· πῶς αἱ εὐδαιδαστέις, ὅπερ τὸν ποιανδε διάληψιν, ἥδων πίστιν τε γὰρ δόξαν, οὐ τοῦ ιησοῦ δύρηστο μᾶλλον, διλατήσεις ἐλληστή τοὺς Ιουδαίους; εἰδωλολαζόμενος μὴ γένεται ποτέ τοῦτο τὸν ποιεῖσθαι τοὺς θεοὺς, σαυρὸν ἀκούοντες, ὃν ταῦτα μενεῖ δι' ιματίου, γὰρ τοφοτὸν τὸ θεῖον, γελῶσιν τοῖς διέλαγοις καὶ εἴλισι αὐτὸν * ὄνομά τοις, αἰναπιδῶσιν δέξεις, αὐτοφόροις τοῖς εἰσιν * γρηγορίοις εἰλόμενοι. οἱ γε μὲν ἐν αἰειποῖς κατεφύσοντο τὸν σωτῆρον, λέγοντες εἰναργῆς τοῦτον καλοφέργους τὸν μῆλον, διλατήσεις τοῦτον θεοσφημάτα· ὅπου σὺ διαφέροτος ὁν, ποιεῖς εἴσιτον τοῦτον, ὅπερ

ANNO CHRISTI
431.
τόνινα οὐ τίνι πράγμα τοῖς πληνω-
μένοις τίσιν ἔπιχνει, τὸ περὶ ἡμῶν δὲ
μᾶλλον τοῖς ὄρθαι Φρονεῖ εἰώδεσι,
πᾶσα παῖς αἰνάκη σιδνενθυκότας εἰς
Δληθαν ὄμολογεῖν, ὅπερες καὶ Φύ-
σιν οὐκέτις αὐτοῖς που διήματι γεγο-
νένται μὴ τοῖς τῷ πληνωμένον
ἔκλημασιν ἐαυτῶν ἀνιέντες, λαθω-
μένη τὰ ίσα Φρονεῖ ἥρημάτοις, οὐ μη-
κεφαλέξαστος τοῖς Χεισοῖς, καθά-
περ ἀμέλει κακάνεος.

vθ.

Φοῖτοι ποι Χεισός οὐδὲ γε δὲ οἱ πα-
τέρεινεις οὐδένα, ξλαβά πάσαν τὸν
κρίσιν ἔδωκε τῷ καὶ τῷ πάντες θυμώ-
σι Καὶ οὐκέτις θυμῶσι τῷ πατέρε. Εἴ τοι
τούτῳ, ὅπερ ἔλεγοντες διερήμηντος
οὐτοῖς ἔδωκε οὐ τῷ καὶ τῷ ζωτικῷ ἔχοντι
ἐαυτῷ οὐδὲ οὐδετέρων ἔδωκεν αὐτῷ οὐ
κείσιν ποιεῖν, οὐκέτις αὐτοῖς ποιεῖται.
Ψάλτε τοι οὐδὲ μακάρες Δα-
νιηλ, ὅπερ διερήμηντος. Καὶ γε αφε-
ῖ οὐδὲ αὐτῷ μαθητής. Εἰς δὲ τὸν οὐρω-
θέντης καὶ κερπής. ἐκοινωνεῖτο αὐ-
τοῖς οὐχ ἐπέρειται τῷ θεῷ ὅντων τῷ κρίνειν,
πλησίον μόνω τῷ θεῷ πάντων θεῷ.
παῖς οὐδὲ ἔδωκεν αὐτῷ τῷ καὶ αὐτοῖς
που; εἰ μὴ οὐδὲ οὐδὲ εἰνὶ τῷ καθέτη ημάτι,
παῖς Δληθελός λέγων οὐδὲ ξαν μου
οὐχ ἐπέρειται θάνατον; Θεος γε δὲ ξαν οὐδὲ
κριτείει οὐδὲ θάνατον τῷ καὶ οὐδὲ
γέγονε τῷ κείσιν αὐτοῖς διὰ τὸν
πατότε τῆς οὐσίας· οὐδὲ δὲ οἱ λα-
ζαλέων οὐδὲ αὐτοῖς ποιεῖται. Απασιν
ἐναργέστερον, ὅπερ διερήμηντος οὐδὲ
διατάξει τῷ θεῷ πατέρες διατέρρητον γέγο-
νονται; οὐδὲ αὐτοῖς δὲ καὶ οὐδὲ αὐτοῖς ποιεῖται
modo omnibus manifestum non
illam ex Deo Patre generationem, Concil. Tom. 5.

ciusmodi ergo fidem exacturus
non sit, qualem errantes habent,
sed qualem nos tenemus, qui re-
ste sapere consueuimus; verita-
tem sequentes necessario fateri o-
portet, eum qui nostri causa fi-
lius hominis factus est, Deum esse
secundum naturam; ne videlicet
in errantium crimina vltro nos
abiicientes, per inscitiam illis si-
milia sapere, atq; adeo vilia qua-
dam de Christo perinde ac illi
imaginari deprehendamus.

LIX.

Neque enim Pater, ait rursum *Ioh. 5. v. 22.*
Christus, iudicat quemquam, sed
omne iudicium dedit Filio; ut om-
nes honorificant Filium, sicut hono-
rificant Patrem. Et iterum, quod
modo dicebamus: *Sicut enim Pa-* *Ibid. v. 26.*
ter vitam habet in semetipso, sic de-
dit et Filio vitam habere in semet-
ipso: et potestatem dedit ei et iudi-
cium facere, quia Filius hominis est.
Canit alicubi beatus David: *Quo-* *Psal. 49. v.*
niam Deus iudex est. Quin & qui-
dam quoque ex Christi discipu-
lis vnum iudicem, vnumque le- *Jacob. 4.*
gillatorem esse scribit. Ergo iudi-
candi auctoritas in nullum alium
conuenire potest, nisi in eum so-
lum qui est omnium Dominus,
hoc est, in Deum. Quomodo er-
go Filio hominis iudicium tradi-
dit? Nam si eam illipotestatem fe-
cit, tamquam vni nobis simili,
quomodo verax erit dum ait: *Glo-* *Iij. 48. v. 11.*
riam meam alterinon dabo? Ad Dei
enim gloriam pertinet, iudicium
exercere. Si autem iudiciariam
potestatem Filio ita communica-
uit, vt ipse tamen propter substâ-
tie identitatem iudicandi ius non
amiserit; & ille nihilominus qui
acepit, Filius sit hominis: quo-
fit, Verbum propter ineffabilem

Qq